

אלמוגי עם בן-גוריון ויגאל אלון (1962)
בן-גוריון העריך את גולדה, אבל חשב שהיא מוגבלת...

אלמוגי עם שימרון פרס ונבון (1961)
גולדה אף פעם לא אהבה את הזוג פרס-דיין...

האינטגרטי שלה. היא לא היתה קש שאפשר לשבור, ולא גומילעיסה. הוא חשב שהיא במידה מסויימת מוגבלת, אבל בסדרה הכל העריך אותה. עוכרה שקבע אותה כשרת-חזק.

● **מדוע אמר בתקופת פרשת לבון, שהיא ארזן הורסים את המיפלגה?**
בן-גוריון ידע שרעתם של ארן וגולדה על לבון גרוועה, ורק בגלל טובת המיפלגה הם עושים את מה שעושים. מכיוון שהם האמינו שאם לא יגנו על לבון, יחסו את המיפלגה. גם הם חששו שאם לבון ייחלש, פרס ודיין יתחזקו, וגם גולדה וגם זיאמה לא אהבו את הזוג הזה, פרס-דיין. הם חשבו שהחלשת לבון תחזק את פרס-דיין.

● **אחד הביטויים היותר ידועים שלך מתקופת רפ"י, הוא שלא עזבת את מפא"י כדי להצטרף לציונים הכלליים, וזה אולי מבטא את יחסך לשימרון פרס.**
שבוע ימים אחרי שהוקמה רפ"י היתה ישיבה, שמעון היה המזכיר והוא הביא איתו את ברוך בר ואת שווייצר, והם הציגו מצע לבחירות. כשראיתי את המצע, אמרתי שלא עזבתי את מפא"י בשביל להיכנס לציונים הכלליים. ואז החל המאבק שלי עם שמעון. נו, עכשיו שמעון שמאלני יותר ממני.

● **תמיד היו לך קשרים מיוחדים עם מנחם בגין. באחד מספריו אתה מציג תמונה שלך מהובק אתה.**
באופן אישי, אני מאוד אוהב את איש. אני זוכר, שכאשר מינו אותי ראש מטה-הבחירות ב'95, התערבתי עם בגין ויוניצ'מן. הם אמרו שזה הסוף של מפא"י. הם אמרו לי: "למפא"י יש טראבל-מייקר. אלמוגי, הם נותנים לך לנהל את מערכת-הבחירות, כדי לחסל אותך." התערבנו על קוניאק. אני זכיתי. (המשך בעמוד 42)

בן-גוריון היה כזה. לפני מותו הוא היה זוכר דברים מפליאים מלפני 40 שנה, אבל שוכח את מי פגש אתמול. אני, ברוך-השם, עוד לא נמצא כזה. אני בן 73 ועדיין בראש צלול.

● **אם מדברים על בן-גוריון, לא מזמן סיפרה בתו גאולה, כי חדלה לדבר עם גולדה, מפני שבתקופה שבה הוצא בן-גוריון מהמיפלגה, לא ענתה גולדה לבריכת השלום שלו. לעומת זאת, בסיפורך אתה מספר כיצד בן-גוריון התעמר בגולדה והעליב אותה, כאשר אמר שהיא זיאמה ארן הורסים את המיפלגה.**
אני לא זוכר דבר כזה שבן-גוריון יגיד שלום לגולדה והיא לא תענה. אני זוכר את ההיפך. גולדה היתה מאוד רגישה לבן-גוריון. או, כשהוא אמר לה שהיא הורסת את המיפלגה, הוצאתי אותה מהחדר והיא פרצה בככי. אחר-כך קישרתי ביניהם מחדש, וכשקיבל ממנה את הפתק, הוא הסמיק כמו ילד. גולדה מאוד סבלה מההתנהגות של בן-גוריון כלפיה. אמרתי לה — מדוע שלא תיפגשי איתו. גולדה אמרה: "הוא לא יסכים לפגוש בי." שילכנתי אותה, והיא כתבה לו פתק. הוא נפגש איתה בקינג דיוויד ולמחרת בבוקר הוא אמר לי: "גולדה זו, לא האמינה לאף מילה שאמרתי לה." כשפגשתי אותה מאוחר יותר, היא אמרה לי: "נו, מה אתה רוצה, שעתיים ניסה לשכנע אותי ששכחתי רמאי." ואף על פי כן, הפגישה היתה חשובה, מרות שהיא לא הסכימה איתו והוא לא הסכים איתה. זה שבר את הקרח.

● **מדוע הוא נהג כך כלפי גולדה?**
אני חושב שהוא אהב אותה, העריך את

חברים במיפלגה להחליף את פרס ברבין?
אני לא כל-כך בתוך העניינים. את רואה, זה המישר שלי. לפי התקן, מעמרו של יושב-ראש הסוכנות כשל ראשי-ממשלה. כשהוא עוזב תפקיד, מעמידים לו מישר, מזכירה ומכונת עם נהג. על מכונת עם נהג ויתרתי. אילו הייתי פעיל כמו רבין ונוסע ממקום למקום, זה משהו אחר. אבל אינני פעיל, ושנהג ישב לי פה כל היום — זה לא.

אחרי 50 שנות פעילות ציבורית, אני שמח שיש לי הורמנות ללכת ברגל מהבית למישר. אני נוסע בכרמלית ובאוטובוס, ואני נהנה מזה כמו ילד. יש לי הרגשה של חידוש פעורים. הרבה אנשים אומרים — אלמוגי, בוא ניתן לך טרמפ. אני אומר — לא, אני הולך ברגל. כשאני נוסע מחוץ לעיר, אני מקבל מכונת מהסוכנות.

● **אנשים ברחוב עוצרים אותך ומדברים איתך?**
מה זה עוצרים, לפעמים קשה לי לחצות את הרחוב. אני מודה, אילו לא היה אותי, בוודאי לא הייתי נהנה. אם איש לא היה אומר לי שלום או בוקר טוב, לא הייתי נהנה. לפעמים אני ממש מסמיק, כשאנשים אומרים לי — אלמוגי, שרק תהיה לנו בריא. או לפעמים, במכונת ליד רמזור, צועקים לי — אלמוגי, מה שלומך? זה עושה לי כל-כך טוב, הקשר הבלתי-אמצעי עם האנשים.

● **אתה חושב שתושבי חיפה מתגעגעים לאלמוגי?**
אני מרגיש שהם אוהבים אותי.

● **במה אתה עוסק במישרך?**
עד עכשיו עסקתי בכתיבת שלושה ספרים. ספרי בעובי הקורה תורגם לאנגלית, ספרית וצרפתית. כבר חמש שנים יש לי טור קבוע בקול חיפה, ואני אוהב את זה.

● **אתה נהנה להיות עיתונאי?**
בעבר לא כל-כך אהבתי עיתונאים. לא נלחמתי בעיתונאים, בהדלפות נלחמתי. אני יומתי את התוכנית במיקצב ויצר והיה לי תנאי אחר — שר-העבודה לעולם לא יופיע בתוכנית. אמרתי למשה טימר — פה תתן לפועלים לדבר. מה עוד אני עושה? הקמתי חוג על שם שרת וכל, שבוע, כמו שעון, אנתנו נפגשים ומטפלים בהתחדשות המיפלגה בחיפה.

● **אתה מנהל מאבק נגד מזכיר מועצת פועלי-חיפה, משה ורטמן, מה הרקע למאבק הזה?**
זה מאבק פנימי. אני חושב שמשה ורטמן הוא טיפוס לא טוב. איננו דואג מספיק ומורדר את מועצת פועלי-חיפה. זו לא אותה מועצה שהיתה פעם וזו לא המועצה שצריכה להיות.

● **אינך רוצה להיכנס מחדש בעובי הקורה?**
ב'97 חזרתי לחיפה. כתבתי ספרים במשך שלוש שנים, ובשנה הרביעית חליתי קשות. עד שהבראתי, לקח עוד שלוש שנים. לפני שבוע לא הייתי מסוגל אפילו לדבר. הייתי צרוד. עכשיו הקול חוזר לי. הלכתי לבדיקה שיגרתית והרופא אמר — סטופ. גיליתי משהו חדש.

עברתי ניתוח ביופסיה ולמולי הגירול לא היה ממאיר. כעת אני מכריא מהניתוח. אני בא בכל בוקר מוקדם למישר, פוגש אנשים, הולך ברגל, לא רץ לאף מקום. אני אוהב

● **ואיך זה נגמר?**
כפשרה שיוציאו את זה ממני ויעבירו לוועדה-הפועל הפועלים התנגדו. אמרתי להם — מה אתם מתנגדים? אילו רצו להעביר את הטיפול בשביתה לאו"ם, הייתי מתנגד. אבל מה רע בוועדה-הפועל? אצלי אין מישקני פרסטיז'ה.

● **מעולם לא התנהל בינך ובינו מה שכונה צעירי מפא"י רומן, ובכל זאת הצדקת את בן-גוריון שקירב אותם למיפלגה.**
בן-גוריון היה חייב לדאוג לשילוב הצעירים במיפלגה, אבל מצד שני, כל המיבנה האידיאולוגי שלנו ושלהם היה שונה. אני זוכר שבזמן התלוצצתי על חשבון זה, ואמרתי שהייתי איש רפ"י במפא"י ואיש מפא"י ברפ"י. כל הזמן היו ויכוחים ביני ובינו שמעון פרס על רקע אידיאולוגי.

אתמול קיבלתי ספר שגרם לי לחייך. שם

”
אמרתי לבן-גוריון:
צריך לדעוך את
האופנועים של בגין
בספר-הזהב של הקרן
הקיימת“

הספר: אישים. קראתי מה שתוב עלי, חסרים הרבה דברים, אבל לא חשוב. אצל שמעון היה כתוב שאחרי 1967 עשה מאמצים רבים לאחד את רפ"י עם מפא"י. והוא עוכרה היסטורית היא, שבעת כינוס ועירת מפא"י, היה ויכוח מר ביני ובינו שמעון, כשאני מצדד בחזרה למפא"י והוא מתנגד. ואני קיבלתי לבסוף רוב של 55 אחוז.

● **זה לא חדש, שאתה נמנה על מחנה רבין.**
כן, אבל אין לזה שום אלמנט אישי. ביני ובינו שמעון אין שום דבר אישי. כשרצו שארוץ לראשות-הממשלה, הוא צילצל אלי ואמר: „אם אתה רץ אני לא ארוץ.“ הוויכוח בינינו הוא אידיאולוגי. אני איש טנועתי-העכורה בנפש. בידידי יש דבר יפה. כשזוג נפטר ולא משאיר אחריו ילדים, שוכרים אומר קדיש. ואז, הכראם אומר את הקדיש, אבל זה לא שלם.

● **אתה מרגיש רע לגבי מה שקורה היום בתנועת-העבודה?**
טנועתי-העבודה היא לא מה שהייתי רוצה. להגיד שאני מרגיש רע? רע זה עניין יחסי לעומת האחרים, אנתנו עדיין הטובים ביותר.

● **איך לדעתך צריך להבריא את המיפלגה?**
לשנות את ההנהגה. זה מתחיל בזה ונגמר בזה. אני לא שבע-רצון מצורת ההנהגה. אני חושב שהבחירות הנוכחיות דומות מאוד לבחירות ב'78 ולבחירות להסתדרות. אחרי הבחירות להסתדרות כולם שמחו והתנשקו, ובבחירות לכנסת נחלנו כישלון, לא ניצחנו. אני לא שמחתי בבחירות להסתדרות. אם ההסתדרות לא מסוגלת להביא רוב של 80 אחוז למערך, זה לא ניצחון.

אני לא מבין את השימחה של פרס. אין מה לשמוח עדיין. מי שרצה להצביע מערך בא והצביע, מי שרצה להתקומם נגד הנעשה בארץ עם מרדור וארדור והבורסה ולנבון, לא בא להצביע. רק אחוז קטן בא להצביע. הרוב כבר אינו רוצה להצביע, או שעדיין אינו רוצה להצביע בעדנו. לכן, כרגע, בידינו הדבר איך לשכנע את אלה שלא הצביעו, שיבואו להצביע בעדינו.

זו היתה השאלה אז ב'78 וזו השאלה היום. כשכיל לשכנע את הציבור, חייבים לעשות כמה דברים. קודם כל אני בעד זה שרבין יעמוד בראשה-מיפלגה. זה נכח אחת ישנה הרבה דברים. ובראש ובראשונה יקבע למיפלגה קו יותר ברור, ואז יש לנו סיכוי.

● **רק עם רבין?**
רק עם רבין.

● **לא עם נבון?**
אני לא מתנגד לנבון. אם וכאשר תצוץ שאלת נבון, נשוחח. אין לי אותה ריעה על נבון כמו שיש לי על פרס. אני מכיר אותו הרבה שנים ואינני ממתנגדיו.

● **הוא מתאים, לדעתך, לתפקיד ראשי-ממשלה?**
זה דבר אחר. אך אינני רוחה את הרעיון על הסף. אם וכאשר תוצע אפשרות כזו, נחשוב ונבדק.

● **מדוע אינך מצליח לשכנע**

”
בן-גוריון תמיד
אמר: יש דימיון בין
בגין לאלמוגי. בגין לא
דמוג, וזה מסוכן. גם
אלמוגי לא דמוג, וגם
הוא מסוכן“